

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare/distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

**Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)**

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BRÂNCUȘ, DANIELA**

Fata cu părul albastru / Daniela Brâncuș. - București :
Eikon, 2025

ISBN 978-606-49-1475-0

821.135.1

Ilustrație copertă: Valer Neag, *Desen de plumb*

Editor: Valentin Ajder

DANIELA BRÂNCUȘ

Fata cu părul albastru

E I K O N

București, 2025

CUPRINS

Experiența ultimului lectistern.....	5
Alchimie.....	8
Povestea firului de iarbă.....	9
Port rugină pe tălpi.....	10
Scopul și durata vizitei.....	11
Un pic de tristețe.....	12
Oglinda.....	13
Ochi de femeie.....	14
Iubirea ingerilor.....	15
La valse des fleurs.....	16
Petala de cais.....	17
Când îți spuneam.....	18
N-a fost nimic mai mult... <i>just hanging out</i>	19
Șah-mat.....	20
Ultimul țipăt.....	21
Eu Prometeu tu jarul meu.....	22
Povestea micului pescar.....	23
Câtă viață, atâta durere.....	24
Tristețe.....	25
Sincronicități.....	26

Tu vrei.....	27
Contratimp	29
Arrival: 20 Y Later.....	32
Descripție urbană.....	33
Personae.....	34
Perfect	36
În iad	37
O nouă oră	40
Noapte de jar	42
Singurătate.....	43
Curgea un râu trecea un pom.....	44
<i>Shopping addiction</i>	45
Romanță pentru stropul memorabil.....	46
Cutremur în Arcani	47
Fata cu părul albastru	48

Experiența ultimului lectistern

„Sunt doar un flutur alb, nu-ți fie frică”
Se prezentă grăbit
Făcându-și loc cu grijă lângă mine
Pe muchia cavoului de sticlă
Din cimitirul de limbaje postmodern

„De fapt sunt roz dar tocmai m-au stropit
Cu vorbe grele zeii beți
Râzând sardonice la un ultim lectistern

Nu știu de ce exact dar nu am nume
Și uneori mă-ntreb dacă exist cu-adevărat
la uită-te la mine, uită-te și spune
Sunt sau nu sunt un flutur roz un pic pătat?”

„Da. Ești!”
Îl liniștii
Cu simțurile tulburate brusc de lacrimi vii

Privirea îi se întristă pe neașteptate
Apoi mi se păru că sesizez suind prin el
Un cânt
Ca adierea unui greu oftat ori poate
Că nu erau decât rafalele de vânt
Scuturând crengile copacilor departe

„Nu viețuiesc în lumea celor vii
Și totuși, nu-i absurd, hai, spune,

Să fiu un gând universal
Și
Nimeni să nu încerce să îmi dea un nume?"

Am simțit atunci brusc dorința
Să-l iau de mână
Iar el nu se miră deloc
Ca și cum tocmai descinsesem împreună
Din altă existență sau alt loc

Prin palmele lipite natural
Fiori alunecau la întâmplare
Topindu-se în arhetipul visceral
Al dragostei fără putință de scăpare

Dar în vârtoarea existențială
Timpul pesemne se contractă mult prea mult
Că dintr-odată se făcuse seară
Iar el își trase mâna abătut
Plecă privirea fără lacrimi și șopti:
„Te părăsesc
Nu pot să zăbovesc prea mult aici, să știi”

Tăcu o clipă după care
Se ridică de pe cavoul de oglinzi ușor
Plutind cu întunericul
În sus și-n jos
În sus și-n jos

În sus și-n jos
Apoi rotindu-se încetisor
În laterale:

„Unde te duci? Poate găsim un nume
Realității tale actuale!”
Oftai adânc
În urma umbrei lui dănțuitoare

Ei se opri privind meditativ în zare:
„De când tot mor am încercat să mă numesc
Printr-o mulțime de descriții cât mai clare
Deconstruind cuvintele
Celui din urmă lectistern
În miliarde de particule elementare
Le-am suprapus apoi peste mormintele
Zeilor care dorm la întâmplare
În cimitirul de limbaje postmodern
E inutilă orice încercare
Și-apoi
Mă duc să-mi caut o capelă mortuară
Nu vezi că se întunecă afară?”

Și răsucindu-se porni spre nicăieri
Grăbit de-acuma să dispară.

Alchimie

Sufletul meu inodor în subteran
Bancnotă uzată și scoasă din circulație
În economia supraterană

Sufletul tău incolor în suprateran
Rănit fatal în emulație
De sufletul ferchezuit care ți-a atras nevasta
Într-o amețitoare călătorie subterană

Sufletul meu și-al tău, al lui și-al ei,
Foton insipid
Sporovăind de unul singur
Printre pulberi stelare s-a rătăcit

L-am căutat în
Cartea transformărilor lui Ching
Prin seifuri sigure de bănci și pe peronul prăfuit de gară
Nu l-am găsit... probabil

S-a topit

Povestea firului de iarbă

La început un gând
Apoi mai multe
Ca o splendidă răsărire pe pământ
De fire dulci de iarbă-abia născute
În negânditul timpului avânt
Spre o lumină fermecată vie
Din umbra facerii cu dor predestinat
Tânjesc neobosit la veșnicie

Se-ndreaptă strecurându-se spre El
Pe care îl credeau știut din
Alte vieți
Sorb însetate roua altei dimineți
Adapă cu lumina norilor pământul
Ca să țâșnească spre a triumfa

Povestea are happy-end să zic așa:
De azi surâde un buchet de fire
fericite
În vaza din absida Sa

Nu știu dacă l-a observat și El cumva